

De Nederlandse overheid heeft in internationaal verband afspraken gemaakt inzake CO2 reductie. De Nederlandse overheid hanteert hierbij de ouderwetse kruiderniersmentaliteit.

In plaats van innovatieve projecten om te komen tot een verantwoorde reductie van zowel energiebehoefte als energieopwekking wordt gezocht naar de weg van de minste weerstand.

Het zit de Nederlandse overheid op dit moment economisch niet echt mee, elke Euro-(cent) moet worden omgedraaid en het is dan ook zaak om in internationaal verband gemaakte afspraken zo goedkoop mogelijk na te komen.

Hierbij valt de Nederlandse overheid terug op de goedkoopste denkbare manier van realisatie van de gemaakte afspraken door toepassing van het ouderwetse kolonisatieprincipe.

Recentelijk heeft de overheid hiertoe voorstellen gepresenteerd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. Kern van dit plan is het herinvoeren van kolonisatie.

De noordelijke provincies worden bestempeld als kansrijk voor het realiseren van windmolenparken. Het zal niemand verbazen dat dat een aantal andere provincies wordt ontzien.

In de plannen van de overheid worden de Veenkolonien letterlijk gekoloniseerd, dit uitsluitend om het geldelijk gewin. Windmolens op land worden goedkoper geacht dan het komen tot een verantwoorde reductie van de energiebehoefte of de optie van plaatsing van windmolens op zee.

Met spiegels en kraaltjes in de vorm van een bijdrage voor een dorps huis of zwembad wordt getracht de bevolking op de hand te krijgen. Dit werkte ook in de koloniale tijd.

Hoewel de politieke partijen in de provinciale politiek collectief aangaven uiterst kritisch te zijn naar windmolens op land en locaties, bleek dit tijdens coalitieonderhandelingen een punt te zijn wat, in de provincie Groningen onder druk van de PvdA, zeer eenvoudig aan de kant geschoven kon worden.

Internationaal onderzoek geeft aan dat windmolens op minimaal 2 kilometer van bewoning geplaatst moeten worden ivm de voor de mens schadelijke bij-effecten van deze molens. Bij de aanleg van de voorgenomen windmolenparken in de nieuw kolonien (Veenkolonien) wordt geen rekening gehouden met deze internationaal aanvaarde afstand tot bewoning.

In het geval van de N33 wonen naar schatting 20.000 mensen binnen een straal van 2 kilometer rond de geplande molens. Een deel van deze 20.000 mensen kampt met problemen met de gezondheid door aandoeningen als bijvoorbeeld epilepsie en zal tengevolge van de effecten van de molens door slagschaduw of geluidsoverlast op termijn zo worden getroffen dat zij zullen overlijden.

Kolonisatie houdt geen rekening met de belangen van een ander dan de kolonisator. Respect voor omgeving of mensen valt in het niet bij het gewin. Gebrek aan respect zal evenals de voorgenomen kolonisatie kunnen leiden tot het openen van een doos van Pandora. Er ontbrand een hevige strijd tussen voor en tegenstanders van windenergie in het gebied. Lokale gemeenschappen komen vijandig tegenover elkaar te staan en zullen dit jaren blijven doen.

Een bekend gezegde luidt: wie wind zaait zal storm oogsten. Overheid: bezint eer gij met kolonisatie, omwille van de wind, begint!!!!